वसिष्ठोपदेशः 1

॥ वसिष्ठोपदेशः॥

वसिष्ठ उवाच

आत्मा नित्योऽव्ययः शुद्धो जन्मनाशादिवर्जितः॥९५॥

शरीरं जडमत्यर्थमपिवत्रं विनश्वरम्। विचार्यमाणे शोकस्य नावकाशः कथञ्चन॥९६॥ पिता वा तनयो वाऽपि यदि मृत्युवशं गतः। मूढास्तमनुशोचन्ति स्वात्मताडनपूर्वकम्॥९७॥

निःसारे खलु संसारे वियोगो ज्ञानिनां यदा। भवेद्वैराग्यहेतुः स शान्तिसौख्यं तनोति च॥९८॥

जन्मवान् यदि लोकेऽस्मिन्स्तर्हि तं मृत्युरन्वगात्। तस्मादपरिहार्योऽयं मृत्युर्जन्मवतां सदा॥९९॥

स्वकर्मवशतः सर्वजन्तूनां प्रभवाप्ययौ। विजानन्नप्यविद्वान् यः कथं शोचित बान्धवान्॥ १००॥

ब्रह्माण्डकोटयो नष्टाः सृष्टयो बहुशो गताः। शुष्यन्ति सागराः सर्वे कैवास्था क्षणजीविते॥१०१॥

चलपत्रान्तलग्नाम्बुबिन्दुवत्क्षणभङ्गुरम् । आयुस्त्यजत्यवेलायां कस्तत्र प्रत्ययस्तव॥१०२॥

देही प्राक्तनदेहोत्थकर्मणा देहवान् पुनः। तदेहोत्थेन च पुनरेवं देहः सदात्मनः॥१०३॥

यथा त्यजित वै जीर्णं वासो गृह्णाति नूतनम्। तथा जीर्णं परित्यज्य देही देहं पुनर्नवम्॥१०४॥ वसिष्ठोपदेशः

भजत्येव सदा तत्र शोकस्यावसरः कुतः। आत्मा न म्रियते जातु जायते न च वर्धते॥१०५॥

षङ्मावरहितोऽनन्तः सत्यप्रज्ञानविग्रहः। आनन्दरूपो बुद्यादिसाक्षी लयविवर्जितः॥१०६॥

एक एव परो ह्यात्मा ह्यद्वितीयः समः स्थितः। इत्यात्मानं दृढं ज्ञात्वा त्यक्त्वा शोकं कुरु कियाम्॥१०७॥

तैलद्रोण्याः पितुर्देहमुद्भृत्य सचिवैः सह। कृत्यं कुरु यथान्यायमस्माभिः कुलनन्दन॥१०८॥

॥ इति श्रीमद्ध्यात्मरामायणे उमामहेश्वरसंवादे अयोध्याकाण्डे सप्तमे सर्गे वसिष्ठोपदेशः सम्पूर्णः॥

This stotra can be accessed in multiple scripts at: http://stotrasamhita.net/wiki/Vasishthopadesha.

By generated on April 14, 2025